Iepurele și broasca țestoasă

după fabula lui Esop

Fabula lui Esop ca o zi a sportului în pădure: Iepurele se laudă și adoarme pe traseu, Țestoasa merge pas cu pas, iar Vulpea comentează în direct. Pentru grupa mare și clasele I–II.

Vârsta	Grupa mare, Clasa pregătitoare, Clasele I–II (5–9 ani)
Durata	~8 min
Copii	7–24
Dificultate	Medie
Ocazia	1 Iunie, Ziua Copilului, Povești pentru orice zi

De Ziua Copilului, pe Stadionul Pădurii e mare concurs de alergare. Iepurele se laudă că e cel mai rapid din lume, iar singura care îndrăznește să se întreacă cu el e Țestoasa. Vulpea comentează totul în direct, ca la radio, Bufnița arbitrează, Albinuțele îi încurajează pe amândoi, Veverița vinde alune în tribună, iar Melcul încearcă toată sceneta să ajungă la stadion. Iepurele aleargă ca vântul, apoi adoarme sub stejar. Țestoasa încearcă să-l trezească, pentru că joacă cinstit, apoi își vede de drum, pas cu pas.

E o comedie cu multă mișcare și cu morala fabulei spusă limpede: lauda nu câștigă curse, perseverența da. Finalul pune accent pe fair-play: Iepurele pierde frumos și o felicită pe Țestoasă. Rolurile principale au replici scurte, iar albinuțele și spectatorii pot fi oricâți, așa că încape toată grupa sau clasa.

Ce învață copiii

- Morala fabulei lui Esop, pe înțelesul copiilor: perseverența bate lauda de sine.
- Fair-play: Țestoasa își strigă adversarul care doarme, iar Iepurele știe să piardă frumos și să felicite.
- Jocul cu vocea și cu ritmul: comentariul alert al Vulpii, față în față cu mersul „ca la încetinitor” al Țestoasei.
- Mișcare și coordonare: alergare pe traseu, mers rar, reacții de grup la semnal.
- La clasele I–II se leagă de Comunicare în limba română (fabula și morala ei), Dezvoltare personală și Muzică și mișcare.

Distribuția

Rol	Descriere	Copii	Costum
Vulpea 14 replici	Comentatoarea sportivă: vorbește repede, cu sufletul la gură, exagerează tot și se întoarce mereu spre public. E motorul scenetei și rolul cel mai amuzant; la grupa mare îl pot împărți două vulpi.	1–2	Costum de vulpe Un microfon din carton (sau o lingură de lemn cu o minge de burete în vârf) și o eșarfă de crainic.
Iepurele 9 replici	Campionul lăudăros: aleargă de-a binelea, își scutură vesta și face cu mâna publicului. Nu e rău, doar prea sigur pe el; la final învață să piardă frumos.	1	Costum Iepurele Alb cu vestă O bentiță sport pe frunte și un număr de concurs prins pe spate.
Țestoasa 6 replici	Calmă, hotărâtă și cinstită. Vorbește rar și merge cu pași mari, exagerați, ca la încetinitor. Rol bun pentru un copil liniștit, care nu se lasă grăbit.	1	Costum Țestoasă marină O bentiță sport și un număr de concurs prins pe carapace.
Bufnița 5 replici	Arbitra: serioasă, cu ochelari pe nas și fluierul la gât. Spune regulile numărându-le pe degete și notează totul într-o carte mare.	1	Costum Bufniță de bibliotecă Un fluier, o carte mare de reguli și o medalie de carton auriu.
Albinuțele 2 replici	Majoretele pădurii: îi încurajează pe amândoi concurenții, cu pompoane și bâzâit. Vorbesc numai în cor, ritmat.	2–6	Costum de albinuță Pompoane din hârtie creponată galbenă și neagră. Băieții pot purta „Diademă de albinuță” din catalog și un tricou galben cu dungi negre.
Melcul 5 replici	Spectatorul care vrea să vadă cursa, dar ajunge la stadion abia la sfârșit. Trece de trei ori prin fundul scenei, de fiecare dată puțin mai departe, și întreabă foarte serios dacă a început.	1	Costum de Melc

Rol	Descriere	Copii	Costum
Veverița 2 replici	Vânzătoarea de alune din tribună: zglobie și pusă pe afaceri. Strigă marfa ca la piață.	1	Costum de veveriță maro Un coșuleț sau o tăviță cu alune și ghinde.
Ariciul 3 replici	Cel mai mare fan al Iepurelui: flutură o pancartă și strigă din tribună. La final întoarce pancarta și îi aplaudă pe amândoi.	1	Costum Arici de pădure O pancartă din carton: pe o față scrie „IEPURELE E CAMPION!”, pe cealaltă „BRAVO, AMÂNDOI!”.
Spectatorii 6 replici	Animalele din tribună: râd, se miră și aplaudă toate odată. Rol bun pentru cei mai mici sau mai timizi.	2–10	Urechiușe pe bentiță și haine în culoarea animalului, sau costume din catalog: „Iepuraș de câmp”, „Căprioară cu pete”, „Bursuc de pădure”, „Jder sprinten”, „Vidră de râu”.

Decorul

Stadionul Pădurii: doi-trei copaci din carton, iar în mijloc un stejar sub care adoarme Iepurele. În fund, o bancă lungă e tribuna, cu Spectatorii și cu Ariciul. Startul e în stânga, marcat cu o bandă albă pe podea; sosirea e în dreapta: o panglică de hârtie creponată întinsă între două scaune. Traseul e un ocol mare al scenei, prin fața tribunei.

Recuzita

- ☐ Un microfon din carton pentru Vulpea
- ☐ Un fluier, o carte mare de reguli și o medalie de carton auriu pentru Bufnița
- ☐ O panglică de hârtie creponată pentru sosire, care se rupe ușor
- ☐ Bandă albă lipită pe podea, pentru linia de start
- ☐ Pompoane din hârtie creponată pentru Albinuțe
- ☐ O pancartă din carton, scrisă pe ambele fețe, pentru Ariciul
- ☐ Un coșuleț cu alune și ghinde pentru Veverița
- ☐ Numere de concurs din carton pentru Iepure și Țestoasă

Muzica

- „Marșul Radetzky” de Johann Strauss (tatăl), la intrarea concurenților: sala bate din palme pe ritm.
- Pentru alergarea Iepurelui: câteva secunde din „Galopul” de la sfârșitul uverturii „Wilhelm Tell” de Rossini.
- Pentru pașii Țestoasei: „Țestoasele” din „Carnavalul animalelor” de Saint-Saëns, un dans săltăreț cântat foarte, foarte rar.
- Cântecul final: versuri originale, cu refrenul Țestoasei („Pas cu pas și pas cu pas”), pe o melodie de marș vesel.

Textul scenetei

Scena 1 – Ziua sportului în pădure

> *Pe „Marșul Radetzky”, Spectatorii și Ariciul se așază în tribună. Albinuțele își scutură pompoanele. Vulpea intră cu microfonul.*

VULPEA

Bună ziua, dragi spectatori! Aici Vulpea, în direct de pe Stadionul Pădurii! Azi e 1 Iunie, Ziua Copilului, și avem mare concurs de alergare!

SPECTATORII

Uraaa!

VULPEA

Și iată-l pe marele favorit... Iepurele!

> *Iepurele intră în fugă, face un tur al scenei, se oprește în fața publicului, își scutură vesta și face cu mâna.*

IEPURELE

Sunt cel mai rapid din lume,
Toți îmi strigă azi pe nume!
Cât ai zice „unu, doi”,
Sunt la capăt... și-napoi!

ARICIUL *(fluturând pancarta)*

Iepurele e campion! Iepurele e cel mai tare!

VULPEA

Și cine se întrece azi cu Iepurele? Nimeni? Absolut nimeni?

> *Liniște. Din stânga intră, foarte încet, Țestoasa.*

ȚESTOASA

Eu.

> *Toți se întorc spre ea, cu gura căscată.*

IEPURELE *(râzând)*

Tu? Până ajungi tu la start, se face toamnă!

SPECTATORII

Ha-ha-ha!

ȚESTOASA *(calmă)*

Pas cu pas și pas cu pas,
Nu fac nici măcar popas;
Merg încet, dar merg mereu
Până-ajung la capăt eu!

VULPEA

Dragi spectatori, avem o cursă! Iepurele contra Țestoasei! Arbitrul, vă rog!

> *Bufnița intră, cu fluierul la gât și cartea de reguli sub braț.*

BUFNIȚA *(numărând pe degete)*

Regulile cursei! Unu: nu se împinge. Doi: nu se taie drumul prin tufișuri. Trei: la sosire, toată lumea dă mâna, și cine câștigă, și cine pierde.

IEPURELE

Mâna o dau. Dar câștig eu!

VULPEA

Și un anunț important: prietenul nostru, Melcul, a plecat spre stadion de azi-dimineață, ca să vadă cursa. Sperăm să ajungă!

> *Melcul intră încet prin fundul scenei, gâfâind.*

MELCUL

Am ajuns? A început?

VULPEA

Încă nu!

MELCUL

Bine... Mai am doar un pic.

> *Melcul își continuă drumul, foarte încet, și iese prin dreapta.*

Scena 2 – Pe locuri, fiți gata, start!

> *Iepurele și Țestoasa se așază la linia de start. Albinuțele vin în față.*

ALBINUȚELE *(agitând pompoanele)*

Bzz-bzz, unu, doi,
Amândoi sunt ai noi!
Iepurele zboară-n vânt,
Și Țestoasa — pe pământ!

BUFNIȚA

Pe locuri... fiți gata... (Fluieră.) Start!

> *Pe „Galopul” de Rossini, Iepurele țâșnește și face un tur rapid al scenei. Țestoasa ridică un picior, foarte încet.*

VULPEA

Iepurele pleacă ca fulgerul! Și Țestoasa... ridică un picior... îl pune jos... Da! Țestoasa a făcut primul pas!

SPECTATORII

Ooo!

> *Pe „Țestoasele” de Saint-Saëns, Țestoasa merge pas cu pas pe traseu. Iepurele mai face un tur, se oprește lângă stejar și se uită înapoi.*

IEPURELE

Unde e Țestoasa? Nici nu se vede! Am timp de un pui de somn. (Se întinde sub stejar și cască.) Cinci minute... doar cinci minute...

> *Iepurele adoarme și sforăie: „Hrrr... fiuuu...”*

VULPEA *(în șoaptă, în microfon)*

Incredibil, dragi spectatori! Iepurele s-a oprit... se întinde... Iepurele a adormit! Pentru prima dată în istoria sportului, un campion se antrenează... la sforăit!

> *Veverița trece prin fața tribunei, cu coșulețul.*

VEVERIȚA

Alune! Ghinde! Cine vrea alune proaspete?

VULPEA

Și acum, o scurtă pauză de publicitate: alunele Veveriței, cele mai crocante din pădure!

VEVERIȚA *(către public)*

Și decojite, ca să nu faceți gunoi în tribună!

> *Țestoasa ajunge, încet, lângă stejarul sub care doarme Iepurele.*

ȚESTOASA

Iepurașule! Trezește-te, e concurs!

IEPURELE *(prin somn)*

Hrrr... Încă cinci minute, mami...

SPECTATORII

Ha-ha-ha!

VULPEA

Ce gest frumos! Țestoasa a încercat să-și trezească adversarul! Asta, dragi spectatori, se cheamă fair-play!

BUFNIȚA *(scrie în carte)*

Notat: Țestoasa joacă cinstit.

ȚESTOASA

Eu l-am strigat. Acum îmi văd de drum.

> *Țestoasa merge mai departe, pas cu pas.*

ARICIUL *(din tribună, neliniștit)*

Iepurașule, scoală-te! Of, de ce nu se trezește?

> *Melcul trece din nou prin fundul scenei, puțin mai departe decât prima dată.*

MELCUL

Am ajuns? S-a terminat?

VULPEA

Nici vorbă! Abia acum devine interesant!

Scena 3 – Linia de sosire

> *Țestoasa se apropie de panglica de sosire. Albinuțele și Spectatorii se ridică în picioare.*

ALBINUȚELE

Țes-toa-sa! Țes-toa-sa!

SPECTATORII

Încă un pas! Încă unul!

VULPEA

Țestoasa e aproape de sosire! Mai are trei pași... doi...

> *Iepurele se trezește și sare în picioare.*

IEPURELE

Ce? Unde? Cât e ceasul? (O vede pe Țestoasă lângă panglică.) Nuuu!

> *Iepurele aleargă cât poate de repede.*

VULPEA

Iepurele s-a trezit! Aleargă ca vântul! Dar e prea târziu... Țestoasa trece linia de sosire!

> *Țestoasa rupe panglica. Iepurele ajunge o clipă mai târziu. Albinuțele aruncă pompoanele în aer.*

BUFNIȚA *(fluieră)*

Cursa s-a terminat! Câștigătoare: Țestoasa!

SPECTATORII

Bravo! Uraaa!

> *Iepurele stă cu urechile pleoștite.*

IEPURELE

Am pierdut... Și eu, care mă lăudam că sunt cel mai rapid...

ȚESTOASA

Chiar ești cel mai rapid. Doar că ai dormit pe drum.

> *Iepurele se gândește puțin, apoi îi întinde mâna.*

IEPURELE

Bravo, Țestoaso! Ai câștigat cinstit. Și mulțumesc că m-ai strigat.

> *Își strâng mâna. Toți aplaudă. Bufnița îi pune Țestoasei medalia la gât.*

BUFNIȚA

Medalia de aur pentru Țestoasa! Și un „bravo” pentru Iepure, pentru că știe să piardă frumos.

> *Ariciul întoarce pancarta: pe spate scrie „BRAVO, AMÂNDOI!”.*

ARICIUL

Bravo, amândoi!

IEPURELE

Data viitoare alergăm din nou. Dar eu nu mai dorm pe drum!

ȚESTOASA

Iar eu nu mă opresc!

> *Melcul intră, gâfâind, chiar pe linia de sosire.*

MELCUL

Gata, am ajuns! Când începe cursa?

TOȚI

S-a terminat!

MELCUL *(către public, liniștit)*

Hm. Atunci rămân la cântec.

VULPEA

Dragi spectatori, ați urmărit în direct Marea Cursă a Pădurii! Și acum, cântecul de la final!

Scena 4 – Cântecul de la sfârșit

> *Toată distribuția vine în față. Iepurele și Țestoasa stau în mijloc, ținându-se de mână.*

TOȚI *(cântă)*

Cine doarme pe cărare
Și se laudă întruna,
Chiar de-ar fi cel mai rapid,
Pierde, ca-n povești, cununa!

TOȚI *(cântă refrenul)*

Pas cu pas și pas cu pas,
Nu fac nici măcar popas;
Merg încet, dar merg mereu
Până-ajung la capăt eu!

TOȚI *(cântă)*

Cine pierde nu se-ncruntă,
Ci zâmbește: „Bravo ție!”;
Iar cel care-a câștigat
Strânge mâna-n prietenie!

TOȚI *(cântă refrenul)*

Pas cu pas și pas cu pas,
Nu fac nici măcar popas;
Merg încet, dar merg mereu
Până-ajung la capăt eu!

> *Toți fac o plecăciune. Melcul se înclină ultimul, foarte, foarte încet.*

Sfaturi de regie

- Vulpea e motorul scenetei: comentează ca la radio și se întoarce mereu spre public. Microfonul de carton îi dă curaj și îi arată unde să vorbească.
- Contrastul face hazul: Iepurele aleargă de-a binelea, Țestoasa merge cu pași mari și rari, ca la încetinitor. Exersați „mersul ca la încetinitor” cu toată grupa, e un joc în sine.
- Siguranța: Iepurele aleargă pe un traseu marcat, prin fața tribunei, fără să treacă printre spectatori. Panglica de la sosire e din hârtie creponată, ca să se rupă ușor.
- Gluma cu Melcul merge mai bine dacă îl vedem de fiecare dată un pic mai departe pe traseu. Întrebarea lui se spune foarte serios, fără grabă.
- Spectatorii și Albinuțele reacționează mereu împreună („Ooo!”, „Ha-ha-ha!”, „Uraaa!”). Educatoarea le dă semnalul din culise, ridicând mâna.
- Momentul în care Iepurele o felicită pe Țestoasă e cel mai important: repetați-l separat, rar, cu cei doi privindu-se în ochi și strângându-și mâna.

Variante și adaptări

- Cu 7 copii: Vulpea, Iepurele, Țestoasa, Bufnița, Melcul și două Albinuțe. Replicile Spectatorilor le spun Albinuțele, cele ale Ariciului le spune Bufnița, iar Veverița lipsește.
- Cu toată grupa sau clasa (până la 24 de copii): două vulpi crainic, care vorbesc pe rând, până la șase albinuțe și zece spectatori, fiecare cu alt costum de animal.
- Pentru clasele I–II: adăugați la final un interviu: Vulpea îi întreabă pe Iepure, pe Țestoasă și pe Melc ce au învățat din cursă, iar copiii își scriu singuri răspunsurile.
- Versiune scurtă, de 5 minute: fără Veveriță și fără al doilea drum al Melcului.

Costumele pentru serbare, de la Vis de Carnaval

Pentru fiecare rol din scenetă găsiți costumul potrivit pe visdecarnaval.ro: îl închiriați în mărimea copilului și îl primiți prin curier sau la locker.

Grădinițe și școli: în programul Partener Premium, părinții închiriază fără garanție, iar costumele vin toate într-un singur colet.

+40751093743 · contact@visdecarnaval.ro

Scanați și vedeți costumele

Text original Vis de Carnaval. Îl poți folosi gratuit la serbări, îl poți printa și adapta grupei tale. Te rugăm să nu-l republici pe alte site-uri. visdecarnaval.ro/scenete/iepurele-si-testoasa